

Poster art από τον καιρό των υπερωκεανίων

Τα διαφημιστικά
πόστερ των περι-
φημων ocean
liners. Μια σύντο-
μη θεώρησή τους
από τον πλοίαρ-
χο-συγγραφέα
Αναστάσιο Ι.
Τζαμτζή

Προς το τέλος του 19ου αιώνα και τις αρχές του 20ού η ωκεάνια επιβατική συγκοινωνία είχε καθιερωθεί ως ο κύριος τύπος μεταφοράς επιβατών ανά τον κόσμο, που την περίοδο εκείνη άλλαζε με αλματώδη ρυθμό. Ήταν ένας κόσμος ο οποίος ετοιμαζόταν να πατήσει στο κατώφλι της εποχής που ακολούθησε και σφραγίστηκε από αναστατώσεις, πολέμους, ανακαλύψεις, εφευρέσεις και επινοήσεις. Η εξάπλωση του ηλεκτρισμού είχε αρχίσει να φωτίζει τους δρόμους των μεγαλουπόλεων του πλανήτη. Ήταν η εποχή που ο Φορντ ίδρυσε το πρώτο εργοστάσιο αυτοκινήτων και οι αδελφοί Ράιτ προσπαθούσαν να πετάξουν με το Κίτι Χοκ. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο το επιβατηγό υπερωκεάνιο παρουσιαζόταν σαν το θαύμα της εποχής. Οι οικονομικές και πολιτικές αβεβαιότητες που επικρατούσαν τότε

στην Ευρώπη είχαν ως αποτέλεσμα τη μετανάστευση, σε μεγάλα κύματα, των λαών της στη διάρκεια του τελευταίου τέταρτου του 19ου αιώνα και εκείνου του πρώτου του 20ού. Όλο και καλύτερα και μεγαλύτερα πλοία απαιτούνταν για τη μεταφορά του κόσμου στις γραμμές της Βόρειας και Νότιας Αμερικής, της Νότιας Αφρικής και της Αυστραλίας, ο δε συναγωνισμός των εταιρειών των υπερωκεάνιων γραμμών για όλο και μεγαλύτερα, ταχύτερα και πολυτελέστερα πλοία επιτεινόταν συνεχώς. Από τη δεκαετία του 1890 και στα χρόνια που ακολούθησαν οι πιο προσοδοφόρες γραμμές για τους εφοπλιστές των υπερωκεανίων ήταν εκείνες του Βόρειου Ατλαντικού.

Καθώς η αμερικανική βιομηχανία γνώριζε πρωτοφανή ανάπτυξη, τα εργοστάσια του Πίτσμπουργκ, του Ντιτρόιτ και του Σικάγου διψούσαν για εργάτες κάθε είδους από οποια-

